

Zdaj ljubica bratja, smot klata pušča,
Pa kaj sem ji rekli? Trebita
Notena vti nima pa. mani čena,
Zato kam potéri kopita.

Tr nes ji ni poma... biježafini Acauni stroj!
Le ičičite lepik si pariklov,
Tr ljubite! Jan pa le tolice, tok
Pom put in kipačih korasetov!

Limska idila.

Proti cerkvi vrali tam vrela gata,
Do smole prižigane v kupačini
A čenica se sivo glavó,
A čenin pa plovó kočuh, s talipinóim.

Tr v cerkvi nago deja, šolaki zapiró,
Oko gfo, da v duvik, ne v molik,
Delečka mlada' se postkile, se v kol,
V cerkvenih se kihajo stólikih.

Odrunaj ji pima, ojimica pač,
Lavendar-ke silnóbe gijeje,
Tótk se kahlja, ke ne mire drugó,
Porodno se vetaček omjeje.

Pa raky da se neli naomijel slatko
Potoček in veterc s fardori,
Ks ima navesčica sivo glavó,
A čenik kočuh s talipani.

Priljubljeni sonet mi tak, kakor en ki
moral biti, misliti namre par del. Ši
adej ž. ga dan, kakor ga imam. V čem
ki prišel popravil, se ga ton iplot tje
potal.

Sonet.

Oboji, kaj ste vendar naredili?
Kaj vas gori!... Na kvišku plamen žiga
Tr nite se in vedno viese dviga;
Oj sveti Florijan se vas uomi!

Saradi bi ga v vodo pogasili,
a kaj se, kje uogej sanje briga,
Le kjeji ga vóda, le smóti ga,
Da včas plamen, včas vije silj.

Oj Amor, Amor! glavnica pretkana,
Zanéblóguj v arcu. To so čezemj
Majročka, majka, to je otrčel jeson.

Pa kaj, ko mi ga svetlega Florjana,
Da bi gavit n góh do to ljubelen,
Trije do tebe, Guba, v rnu viganu.

Podgòrska svetnica.

Ko pušča se mrak, zapusti del
Tr grek Matere boje kapllici gor
Gondarjova hčuka Marica.

Joča kamorim dva otarjim klóti,
Kaj obkani droj tam svetilka vóti,
Kaj v ročak je lučka Devica.

Pa podyška je majka zanétila je,
Aj včerunica svedca zavétila je,
Aj je vedere zavcl od zapada.

Ks se občica mihi; devčka tam,
o to pridavé pred Marijini koam
Dvaki pol kaktóblisk inonade.

Kaktó je njam póglov boje in plab!
Njamo grudi pobjile iróvil je abab,
Tr kaktó' pa dekli trepeta mi!

Glej, tu se prikazuje in temnik vej,
Tr sacudom izgleda in atópi naprej
Palad leve, da s puško na ramu.

"Kti je v se, prelepa devčka, ne boj,
Tr dovoliš, da gre in tje do česte s taboj,
Do cesarske, do belega oloma?"

Ogotovo si lepa gondarjova hči,
o kateri ves národ otrog govó,
D. vóak včas h kapllici róma?"

